

Iterativni i rekurzivni postupci

Opšti rekurentni nizovi

- Često je r mali broj, pa se tada neke petlje mogu zameniti nizom ekvivalentnih naredbi
- Takođe, izračunavanje narednog elementa često je jednostavno, pa se metod f može izostaviti
- Kao primer opšteg rekurentnog niza navodimo Fibonačijeve brojeve
- Svaki naredni Fibonačijev broj je zbir prethodna dva Fibonačijeva broja

Fibonačijevi brojevi

- Rekurentni niz Fibonačijevih brojeva definisan je sa:

$$\begin{aligned}f_n &= f_{n-1} + f_{n-2}, n > 1 \\f_0 &= 0, f_1 = 1\end{aligned}$$

- Primenićemo opšti postupak za izračunavanje rekurentnih nizova od r promenljivih, uz nekoliko pojednostavljenja:
 - Nećemo definisati metod `f` zbog jednostavnosti izračunavanja novih elemenata
 - Nećemo koristiti niz početnih vrednosti, nego ćemo početne vrednosti odmah staviti u niz `f`
 - Izbacićemo neke nepotrebne dodele promenljivoj `ok`, jer ćemo povratnom vrednošću `-1` signalizirati grešku
 - Elementi niza biće tipa `int`
- Dobija se sledeći metod

Fibonačijevi brojevi

```
static int fibonacci(int n) {  
    final int GRANICA = 50;  
    int[] f = new int[3];  
    boolean ok = true;  
    if (0 <= n && n <= GRANICA) {  
        f[0] = 0;  
        f[1] = 1;  
        f[2] = f[1] + f[0];  
        if (n <= 2)  
            return f[n];  
        else {  
            int i = 2;  
            do {  
                f[0] = f[1];  
                f[1] = f[2];  
                ok = Integer.MAX_VALUE - f[1] > f[0];  
                if (ok) f[2] = f[1] + f[0];  
                i++;  
            } while (i < n && ok);  
            if (ok) return f[2];  
        }  
    }  
    return -1;  
}
```

Fibonačijevi brojevi

- U slučaju Fibonačijevih brojeva izračunavanje može da se organizuje malo efikasnije koristeći činjenicu da je veza među njima jednostavna
- Naime, ako se sabiranje vrši i u $\mathbb{F}[0]$ i u $\mathbb{F}[1]$, tako da u $\mathbb{F}[0]$ budu Fibonačijevi brojevi sa parnim indeksima, a u $\mathbb{F}[1]$ sa neparnim, tada se korak u petlji može povećavati za dva, što će skratiti broj prolazaka kroz petlju na pola
- Takođe, ne mora se koristiti niz, nego obične promenljive
- Radi jednostavnosti, eliminisaćemo i proveru gornje granice

Fibonačijevi brojevi

```
static int fibonaccil(int n) {  
    int f0, f1;  
    boolean ok = true;  
    if (0 <= n) {  
        f0 = 0;  
        f1 = 1;  
        int i = 1;  
        while (i < n && ok) {  
            ok = Integer.MAX_VALUE - f1 - f1 > f0;  
            // dva puta oduzimamo f1 jer cemo ga dva puta dodati  
            if (ok) {  
                f0 = f0 + f1;  
                f1 = f0 + f1;  
                i += 2;  
            }  
        }  
        if (ok)  
            if (n % 2 == 1) return f1;  
            else return f0;  
    }  
    return -1;  
}
```

Fibonačijevi brojevi

- Fibonačijevi brojevi mogu da se izračunavaju i rekurzivno, direktnim korišćenjem definicije:

```
static int fibonacci2(int n) {  
    if (0 <= n)  
        return fib(n);  
    else  
        return -1;  
}  
  
static int fib(int n) {  
    if (n <= 1)  
        return n;  
    else  
        return fib(n-1) + fib(n-2);  
}
```

Fibonačijevi brojevi

- Prethodni način izračunavanja je vrlo neefikasan, jer se rekurzivnim pozivima metoda `fib` prethodni elementi rekurentnog niza nepotrebno izračunavaju više puta
- Npr. za izračunavanje $f_{25} = 75025$ izvršava se 242785 poziva metoda `fib`, dok se iterativnim postupkom u metodi `fibonacci1` koristi samo 26 sabiranja (ne računajući proveru prekoračenja opsega i povećanje brojača)
- Korišćenjem tehnike akumulirajućih parametara moguće je rekurzivno rešenje po efikasnosti, a i po prirodi, približiti iterativnom
 - Za računanje f_n biće potrebno samo $n+1$ poziva metoda
 - Metodom `fib` ćemo u stvari simulirati `while` petlju, jer će u svakoj “iteraciji” (rekurzivnom pozivu) parametar `f1` dobiti vrednost `f0 + f1`, parametar `f0` će dobiti vrednost `f1`, a poslednji parametar će igrati ulogu brojača

Fibonačijevi brojevi

```
static int fibonacci3(int n) {  
    if (0 <= n)  
        return fib(1, 0, n);  
    else  
        return -1;  
}
```

```
static int fib(int f1, int f0, int n) {  
    if (n == 0)  
        return f0;  
    else  
        return fib(f0+f1, f1, n-1);  
}
```

Fibonačijevi brojevi

- Jedan od najefikasnijih načina za izračunavanje Fibonačijevih brojeva je da se iskoristi činjenica da se Fibonačijevi brojevi dobijaju kao elementi stepena matrice F :

$$F = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}, F_n = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix}^n = \begin{bmatrix} f_{n-1} & f_n \\ f_n & f_{n+1} \end{bmatrix}$$

što se lako dokazuje matematičkom indukcijom

- Za $k = 1$ tvrđenje je trivijalno tačno. Neka je tačno za $k = n$, tada je:

$$F_{n+1} = F_n F = \begin{bmatrix} f_{n-1} & f_n \\ f_n & f_{n+1} \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} f_n & f_{n-1} + f_n \\ f_{n+1} & f_n + f_{n+1} \end{bmatrix}$$

pa je

$$F_{n+1} = \begin{bmatrix} f_n & f_{n+1} \\ f_{n+1} & f_{n+2} \end{bmatrix}$$

Fibonačijevi brojevi

- Posmatrajmo matricu $G = F^2$, i raspišimo rekurentni niz sa elementima $G^k = (F^2)^k$. Dobija se:

$$E = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, G = \begin{bmatrix} f_1 & f_2 \\ f_2 & f_3 \end{bmatrix}, G^2 = \begin{bmatrix} f_3 & f_4 \\ f_4 & f_5 \end{bmatrix}, G^3 = \begin{bmatrix} f_5 & f_6 \\ f_6 & f_7 \end{bmatrix}, \dots$$

gde je matrica G definisana kao:

$$G = F^2 = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix}$$

- Uočimo da su elementi donje vrste matrice G^k jednaki f_{2k} i f_{2k+1}
- Za izračunavanje stepena matrice G nije potrebno pamtiiti sva 4 elementa, dovoljna su dva, npr. elementi donje vrste $g_1 = g_{21}$ i $g_2 = g_{22}$ jer:
 - $g_{12} = g_{21}$ (matrica je simetrična)
 - $g_{11} = g_{22} - g_{21} = g_2 - g_1$ (elementi matrice su Fibonačijevi brojevi)

Fibonačijevi brojevi

- Za efikasno stepenovanje matrice G korišćićemo postupak uzastopnog kvadriranja, pa treba uzračunati vrednosti elemenata donje vrste kvadrata matrice G^k , odnosno matrice $G^k G^k$

- Pošto smo izrazili elemente matrice G^k preko g_1 i g_2 , imamo:

$$\begin{bmatrix} g_2 - g_1 & g_1 \\ g_1 & g_2 \end{bmatrix}^2 = \begin{bmatrix} 2g_1^2 - 2g_1g_2 + g_2^2 & 2g_1g_2 - g_1^2 \\ 2g_1g_2 - g_1^2 & g_1^2 + g_2^2 \end{bmatrix}$$

- Ako se uvede pomoćna promenljiva temp , tada se nove vrednosti g_1 i g_2 izračunavaju iz starih sledećim programskim fragmentom:

```
temp = g1*g1;
```

```
g1 = 2*g1*g2 - temp;
```

```
g2 = g2*g2 + temp;
```

Fibonačijevi brojevi

- Analogan postupak se primenjuje na izračunavanje matrice P , u kojoj se akumulira proizvod
- Pamte se samo elementi donje vrste matrice P , označimo ih p_1 i p_2
- Proizvod matrica P i G izračunava se na uobičajen način (vrsta puta kolona), s tim da se elementi prve vrste matrice P ne izračunavaju (pa ih obeležavamo sa *)

$$\begin{bmatrix} * & * \\ p_1 & p_2 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} g_2 & -g_1 \\ g_1 & g_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} * & * \\ p_1g_2 - p_1g_1 + p_2g_1 & p_1g_1 + p_2g_2 \end{bmatrix}$$

- Koristeći pomoćnu promenljivu temp , u kojoj se čuva p_1g_1 , proizvod matrica P i G se izračunava sledećim programskim fragmentom:

```
temp = p1*g1;
p1 = p1*g2 + p2*g1 - temp;
p2 = p2*g2 + temp;
```

Fibonačijevi brojevi

```
static int fibonacci4(int n) {  
    if (0 <= n) {  
        int p1 = 0, p2 = 1, g1 = 1, g2 = 2, temp;  
        boolean izbor = (n % 2 == 1);  
        n /= 2;  
        while (n > 0) {  
            if (n % 2 == 1) { // P = P * G  
                temp = p1*g1;  
                p1 = p1*g2 + p2*g1 - temp;  
                p2 = p2*g2 + temp;  
            }  
            n /= 2;  
            if (n > 0) { // G = G * G  
                temp = g1*g1;  
                g1 = 2*g1*g2 - temp;  
                g2 = g2*g2 + temp;  
            }  
        }  
        if (izbor) return p2; else return p1;  
    }  
    return -1;  
}
```